

РЕШЕНИЕ

№ 9007

гр. София, 08.08.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 29 СЪСТАВ, в публично заседание на
единадесети май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: КАЛИНА КР. ФИЛИПОВА

при участието на секретаря ВАЛЕНТИНА ВЛ. МИЛОВАНОВА
като разгледа докладваното от КАЛИНА КР. ФИЛИПОВА Гражданско дело
№ 20211110170293 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 124 и сл. ГПК.

Образувано е по подадена искова молба от „Топлофикация София” ЕАД с
предявени иски с правно основание чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. с чл. 79, ал. 1. пр 1 ЗЗД,
във вр. с чл. 149 ЗЕ и чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. с чл. 86, ал. 1 ЗЗД срещу С. ЯН. П. ЕГН:
***** с искане да бъде признато за установено, че ответницата дължи на ищеца
следните суми: главница в размер на 190,93 лв., за периода от 01.05.2018г. до
30.04.2020 г., ведно със законна лихва за периода от 04.08.2021г. до изплащане на
вземането, мораторна лихва за периода от 16.07.2019 г. до 22.07.2021 г. в размер на
25,65 лв., главница от 01.07.2018г. до 30.04.2020 г. в размер на 20,56 лв.,
представляваща цена на извършена услуга за дялово разпределение, ведно със законна
лихва за периода от 04.08.2021г. до изплащане на вземането, мораторна лихва върху
стойността на услугата дялово разпределение за периода от 31.08.2018г. до 22.07.2021
г. в размер на 4,23 лв., за които суми е издадена заповед за изпълнение на парично
задължение по реда на чл. 410 ГПК по ч.гр.д. №45877/2021 г. по описа на СРС, 29
състав.

Ищецът твърди, че се намира в облигационно отношение с ответницата,
възникнало въз основа на договор за продажба на топлинна енергия при Общи
условия, чиито клаузи съгласно чл. 150 ЗЕ са обвързали потребителите, без да е
необходимо изричното им приемане. Сочи, че по силата на облигационното отношение
е доставил топлинна енергия за следния собствен на ответницата топлоснабден имот,

находящ се в Твърди, че ответницата не е заплатила в срок реално потребената топлинна енергия, поради което претендира и мораторна лихва. Претендира разноски.

В срока по чл.131 ГПК от ответницата е постъпил отговор на исковата молба, с който исковете се оспорват. Поддържа, че по силата на представения договор за доброволна делба притежавала процесния недвижим имот, считано от 12.03.2021 г., като до тази дата бил съсобствен вследствие на наследствено правоприемство между нея и нейния брат -....., при равни квоти. Твърди, че в представените по делото фактури бил посочен като титуляр, откъдето се установявало облигационно отношение между последния и ищцовото дружество за иския период, поради което и моли исковете да бъдат отхвърлени като неоснователни. Моли за присъждане на сторените разноски.

Третото лице- помагач -,..... /създадено по реда и условията на чл.262г ТЗ при отделяне чрез учредяване от дружеството „ТА-ЕС- Нелбо инженеринг“ ООД/, счита исковете за основателни и доказани и моли да бъдат уважени.

Съдът, като съобрази доводите на страните и обсъди събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Предявени са първоначално обективно кумулативно съединени установителни искове с правно основание чл.422 ГПК вр. чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД вр. чл. 150 ЗЕ и чл. 86 ЗЗД.

За основателност на иска в тежест на ищеца е да установи, че е налице качеството „клиент на топлинна енергия“ по отношение на ответника, облигационно правоотношение по договор за доставка на топлинна енергия между страните за процесния период по отношение на процесния имот, че е простирали топлинна енергия на ответника в претендирания обем, както и дължимата цена за простираната топлинна енергия. Следва да докаже, че за ответника е възникнало задължение за плащане на предоставената услуга „дялово разпределение“, както и какъв е размерът на претендираното вземане на услугата за „дялово разпределение“. Основателността на иска за заплащане на обезщетение за забава предполага установяване на наличието на главен дълг; изпадане на длъжника в забава и размера на обезщетението за забава.

В тежест на ответника и при доказване на посочените обстоятелства е да докаже погасяването на дълга, както и правопогасяващите и правоизключващите си възражения.

Съгласно чл. 153, ал. 1 ЗЕ „клиенти на топлинна енергия“ са всички собственици и титуляри на вещно право на ползване в сграда - етажна собственост, присъединени към абонатна станция или към нейно самостоятелно отклонение. По силата на § 1, т. 42 ЗЕ /отм./ „потребител на енергия или природен газ за битови нужди“ е физическо

лице - собственик или ползвател на имот, което ползва топлинна енергия с топлоносител гореща вода или пара за отопление, климатизация и горещо водоснабдяване, или природен газ за домакинството си. Съгласно § 1, т. 2а от ДР ЗЕ 2а. (Нова - ДВ, бр. 54 от 2012 г., в сила от 17.07.2012 г.) "Битов клиент" е клиент, който купува електрическа или топлинна енергия с топлоносител гореща вода или пара за отопление, климатизация и горещо водоснабдяване, или природен газ за собствени битови нужди, а съобразно § 1, т. 41б ДР ЗЕ "Потребител на енергийни услуги" е: краен клиент, който купува енергия или природен газ, и/или ползвател на преносна и/или разпределителна мрежа за снабдяването му с енергия или природен газ.

Съгласно т. 1 от Тълкувателно решение № 2 от 17.05.2018 г. на ВКС по тълк. д. № 2/2017 г., ОСГК – „Собствениците, респективно бившите съпрузи като съсобственици, или титулярите на ограниченото вещно право на ползване върху топлоснабдения имот, дължат цената на доставената топлинна енергия за битови нужди съгласно разпоредбите на Закона за енергетиката в хипотезата, при която топлоснабденият имот е предоставен за ползване по силата на договорно правоотношение, освен ако между ползвателя на договорно основание и топлопреносното предприятие е сключен договор за продажба на топлинна енергия за битови нужди за същия имот, през времетраенето на който ползвателят като клиент на топлинна енергия за битови нужди дължи цената й... Клиенти на топлинна енергия за битови нужди могат да бъдат и правни субекти, различни от посочените в чл. 153, ал. 1 ЗЕ, ако ползват топлоснабдения имот със съгласието на собственика, респективно носителя на вещното право на ползване, за собствени битови нужди, и същевременно са сключили договор за продажба на топлинна енергия за битови нужди за този имот при публично известните общи условия директно с топлопреносното предприятие. В тази хипотеза третото ползващо лице придобива качеството "клиент" на топлинна енергия за битови нужди ("битов клиент" по смисъла на т. 2а § 1 ДР ЗЕ) и като страна по договора за доставка на топлинна енергия дължи цената й на топлопреносното предприятие. Договорът между това трето ползващо лице и топлопреносното предприятие подлежи на доказване по общия ред на ГПК, например с откриването на индивидуална партида на ползвателя при топлопреносното дружество, но не се презумира с установяване на факта на ползване на топлоснабдения имот. В гореизложения смисъл изброяването в нормата на чл. 153, ал. 1 ЗЕ на собствениците и титулярите на ограниченото вещно право на ползване като клиенти (потребители) на топлинна енергия за битови нужди и страна по продажбеното правоотношение с топлопреносното предприятие не е изчерпателно. Противното разбиране би противоречало на принципа за договорна свобода, регламентиран в чл. 9 ЗЗД и приложим както за гражданските, така и за търговските сделки. При постигнато съгласие между топлопреносното предприятие и правен субект, различен от посочените в чл. 153, ал. 1 ЗЕ, за сключване на договор за продажба на топлинна енергия за битови нужди за топлоснабден имот при спазване на

одобрените от КЕВР публично известни общи условия, съставляващи неразделна част от договора, този правен субект дължи цената на доставената топлинна енергия за собствените му битови нужди.“.

От изложеното в заключението на съдебнотехническата експертиза (л. 100-104), неоспорено от страните, което съдът намира за обективно и компетентно изготвено, се установява, че сградата, в която се намира жилището, е присъединена към абонатна станция, и следователно процесният имот е топлоснабден, като за него е открита партида с абонатен №

От представените по делото преписи от нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот № 196, том I, рег. № 2812, дело № 159 от 2001 г. на нотариус при НК (л. 32-33) и от удостоверение за наследници с изх. № 22/20.07.2017 г. (л. 41) се установява, че ответницата С. ЯН. П. и брат □ са придобили по наследство от майка си след смъртта □ на 03.03.2008 г., собствеността върху процесния топлоснабден имот с адрес Установява се от заключението на съдебно-счетоводната експертиза, неоспорена от страните, че за процесния период ищцовото дружество начислява суми за прогнозни данни за ползвана топлинна енергия по партида, открита за абонат, аб.№..... инсталация Предвид това съдът приема, че съобразно чл. 5, ал. 1 ЗН, през исковия период двамата наследници са били съсобственици на процесния имот при квота от 1/2 /една втора/ за всеки един от тях, а следователно на основание чл. 153 ЗЕ- и клиенти на ищеца по договор за доставка на топлинна енергия, отговарящи за нейното заплащане при същите квоти. Ирелевантно към предмета на делото е обстоятелството, че, след исковия период, е депозирал пред ищцовото дружество заявление вх.№ Г-5335/29.03.2021 г. с искане да бъде закрыта партида на негово име за посочения адрес впоради извършената делба на имота с договор за доброволна делба акт №15, том I, рег.№1446 от 12.03.2021 г., съгласно който имотът ве поставен в изключителен дял на ответницата С.П.. В тази връзка съдът съобразява, че в депозирания отговор на исковата молба ответницата изрично признава, че съсобствеността между нея и е била прекратена едва на 12.03.2021 г., което ги прави потребители на топлинна енергия, тъй като съгласно чл. 153, ал. 1 ЗЕ това е едно от основанията за възникване на облигационно отношение с ищеца. От друга страна, съгласно чл.63 ал.1 от Общите условия на ищеца от 2008 г., при смърт на клиент- физическо лице, наследниците или лицето, придобило жилището по силата на договор за гледане и издръжка или по дарение, са длъжни да уведомят писмено ищцовото дружество в срока по чл. 14, чрез подаване на заявление за промяна на партидата. Съгласно ал.2 от същата разпоредба, в случаите по ал. 1, продавачът променя партидата на името на наследника или на един от наследниците, по писмено споразумение между тях, или на името на лицето, придобило собствеността на жилището на друго основание. При липса на споразумение между наследниците,

продавачът открива партида на всички наследници, отговарящи съобразно наследствения дял от удостоверение за наследници. От ответницата не се твърди, а от представените по делото доказателства не се установява на кога и на какво основание за процесния топлоснабден имот е била открита партида на името на при ищцовото дружество - дали е станало служебно или въз основа на искане, съответно по чие искане. При това положение значението на откритата партида на името на се явява единствено счетоводно, поради което и липсват основания да се приеме, че между ищеца и ответницата в качеството ѝ на съсобственик не е съществувало облигационно отношение по договор за продажба на топлинна енергия за времето от 01.05.2018г. до 30.04.2020 г. за имота, находящ се в

Съгласно разпоредбата на чл. 139, ал. 1 ЗЕ разпределението на топлинната енергия в сграда-етажна собственост се извършва по система за дялово разпределение. Топлинната енергия за отопление на сграда-етажна собственост се разделя на топлинна енергия, отдадена от сградната инсталация, топлинна енергия за отопление на общите части и топлинна енергия за отопление на имотите (чл. 142, ал. 2 ЗЕ). Според чл. 145, ал. 1 от ЗЕ топлинната енергия за отопление на имотите в сграда - етажна собственост, при прилагане на дялово разпределение чрез индивидуални топломери, се определя въз основа на показанията на топломерите в отделните имоти. За процесните искиви периоди приложими са Общите условия, одобрени с решение № ОУ-1 от 27.06.2016 г. на КЕВР, в сила от 11.08.2016 г.

За установяване факта на предоставяне на топлинна енергия в обема, съответстващ на претендираната цена, е прието заключение на съдебно-техническа експертиза, неоспорена от страните. Вещото лице посочва, че количеството топлинна енергия, постъпило в топлоснабдената сграда, се измерва чрез т.нар. общ топломер, монтиран в абонатната станция. Сградата се топлозахранва от една абонатна станция. Показанията за исковия период м.05.2018 г. – м.04.2020 г. са отчитани от дружеството, извършващо дялово разпределение в имота, като са попълнени документи за главен отчет, подписани от потребител. Вещото лице посочва, че в процесното жилище през исковия период е имало един радиатор, и съответно е монтиран един топлоразпределител. Според вещото лице в имота се ползва топла вода и има два водомера за топла вода, по които се отчита разходът. Вещото лице посочва, че в ищцовото дружество са съхранени документи за периодичните проверки на топломера в абонатната станция, които се извършват на всеки две години, като в резултатите от същите е посочено, че същия съответства на одобрения тип. От заключението се установява, че технологичните разходи в абонатната станция за целия процесен период са изчислявани ежемесечно по Наредбата и са отчислявани от топлинна енергия преди разпределението между абонатите и съгласно действащите разпоредби. Вещото лице посочва, че дружеството, извършващо дялово разпределение в имота, е изготвяло

изравнителни сметки след всеки отоплителен сезон, като всяка изравнителна сметка включва топлинна енергия за отопление на имота, отдадена от отоплителните тела, топлинна енергия за отопление, отдадено от сградна инсталация и топлинна енергия за загряване на топла вода. Топлоенергия за общи части не се начислява.

С оглед на изложеното съдът приема, че за процесния имот е доставяна топлинна енергия съобразно уговореното, като количеството на доставената енергия е измервано коректно.

Въз основа на приетото заключение на съдебнотехническата експертиза се установява, че стойността на потребената топлинна енергия през исковия период за процесния имот възлиза на 378,78 лв. Припадащата се на ответницата 1/2 (една втора) част възлиза на 189,39 лв., като за тази сума искът за топлинна енергия следва да бъде уважен, а отхвърлен за разликата до пълния предявен размер от 190,93 лв. като неоснователен. Съгласно разпоредбата на [чл. 139, ал.1 ЗЕ](#) разпределението на топлинната енергия в сграда - етажна собственост, се извършва по система за дялово разпределение. Начинът за извършване на дяловото разпределение е регламентиран в [ЗЕ \(чл. 139 – чл. 148\)](#) и Наредба № 16-334 от 06.04.2007 г. за топлоснабдяването (обн. ДВ, бр.34 от 24.04.2007 г.). Съгласно чл.36 ОУ, клиентите заплащат цена за услугата дялово разпределение, извършвана от избран от клиента търговец, а съгласно чл.22 ал.2 ОУ заплащат таксата за дялово разпределение на продавача – в случая, на ищеца. От кредитираното от съда заключение на съдебносчетоводната експертиза (л. 87-91) се установява, че стойността на извършената услуга по дялово разпределение през исковия период за процесния имот възлиза на сумата от 41,12 лв., като припадащата се на ответницата 1/2 (една втора) съответства на претенцията на ищеца за сумата от 20,56 лв. Ето защо, искът за стойност на дялово разпределение следва да се уважи изцяло.

По иска по чл. 86 ал.1 ЗЗД:

Основателността на иска за заплащане на обезщетение за забава предполага установяване на наличието на главен дълг; изпадане на длъжника в забава и размера на обезщетението за забава.

За периода от м.08.2016 г. до м.04.2020 г. са приложими ОУ на „Топлофикация София“ ЕАД от 2016 г., публикувани през м.07.2016 г. и влезли в сила през м.08.2016 г. /арг. от чл.150 ал.2 ЗЕ/. Съгласно чл. 33, ал. 1 от тях клиентите са длъжни да заплащат месечните дължими суми за топлинна енергия по чл. 32, ал.1 в 45-дневен срок след изтичане на периода, за който се отнасят. В ал. 4 обаче е посочено, че продавачът начислява обезщетение за забава в размер на законната лихва само за задълженията по чл. 32, ал. 2 и ал. 3 ако не са заплатени в срок. По аргумент за противното съдът приема, че клиентите на топлинна енергия не дължат обезщетение за забава върху прогнозно начисляваната месечно топлинна енергия по чл. 32, ал. 1. Съгласно чл. 32,

ал. 2 от общите условия от 2016 г. след отчитане на средствата за дялово разпределение и изготвяне на изравнителните сметки, продавачът издава за отчетния период кредитни известия за стойността на фактурите по ал.1 и фактура за потребеното количество топлинна енергия за отчетния период, определено на база изравнителните сметки. Върху тези окончателно определени по размер суми въз основа на реалния отчет на доставеното количество топлинна енергия клиентите дължат обезщетение за забава, ако не са заплатили сумите в 45-дневен срок от изтичане на периода, за който се отнасят (чл. 33, ал. 2). За да може обаче потребителите на топлинна енергия да изпълнят задължението си да заплатят на „Топлофикация София“ ЕАД тези суми, е необходимо дружеството да окаже необходимото съдействие, като предостави информация относно дължимата сума, издавайки фактурата, предвидена в чл. 32, ал. 3 от общите условия. Съобразно това и предвид датите, на които са изготвени общите фактури за отчетните периоди 2018/2019 г. и 2019/2020 г., законна лихва се полага за периода от 15.09.2019 г. до 22.07.2021 г. На основание чл. 162 ГПК съдът установи, че дължимата законна лихва съответства по размер на претенцията на ищеца за сумата от 25,65 лв., предвид което този иск следва да се уважи изцяло.

По отношение на цената за услугата дялово разпределение липсва предвиден срок за плащане от страна на потребителя на топлинна енергия, поради което длъжникът изпада в забава след покана – арг. чл. 84, ал. 2 ЗЗД. По делото не са представени доказателства за отправена и получена от ответницата покана за плащане на това задължение от дата, предхождаща настоящото производство. Предвид това тази акцесорна претенция за мораторна лихва върху главницата за дялово разпределение следва да се отхвърли изцяло.

По разноските:

С оглед изхода на делото пред настоящата инстанция право на разноски суе поражда и за двете страни.

В исковото производство ищецът е представил доказателства за направени разноски в общ размер от 675 лв., от които 75 лв. държавна такса /л. 63-64/, 500 лв. депозити за експертизи /л.81-82/ и 100 лв. юрисконсултско възнаграждение, определено по реда на чл. 78, ал. 8 ГПК в минимален размер. От тях, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, му се следва сумата от 658,84 лв. съобразно уважената част от исковете.

В заповедното производство ищецът е направил разноски в общ размер от 75 лв., от които 25 лв. държавна такса и 50 лв. юрисконсултско възнаграждение. Половината от тези разноски касаят претенцията срещу ответницата, а именно – 37,50 лв. От тези 37,50 лв., на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, му се следва сумата от 36,60 лв. съобразно уважената част от исковете.

В настоящето производство и в производството по ч.гр.д. № 45877/2021 г. на СРС, 29 състав, ответницата е представила доказателства за направени разноски за

адвокатско възнаграждение в размер на от по 300 лв., който размер съответства на минималния такъв съобразно чл.7 ал.2 т.1 НМРАВ. На основание чл. 78, ал. 3 ГПК, □ се следва сумата в общ размер от 14,36 лева или от по 7,18 лв. разноси за адвокатско възнаграждение в исковото и заповедното производство съобразно отхвърлената част от исковете.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по предявените от „Топлофикация София“ ЕАД, ЕИКстановителни иски по чл. 422 ГПК вр. чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД вр. чл. 150 ЗЕ и чл. 86, ал. 1 ЗЗД, че С. ЯН. П. ЕГН: ***** **дължи** сумите както следва: сумата от **189,39 лв.**, главница за потребена топлинна енергия за периода от 01.05.2018 г. до 30.04.2020 г. за топлоснабден имот с адрес аб. № 283519 и сумата от **20,56 лв.**, представляваща цена на услугата дялово разпределение за периода от 01.07.2018 г. до 30.04.2020 г., ведно със законната лихва от 04.08.2021 г. до окончателното заплащане на вземането; **както и** сумата от **25,65 лв.**, представляваща мораторна лихва върху главницата за топлинна енергия за периода от 16.07.2019 г. до 22.07.2021 г., за които е издадена заповед за изпълнение от 02.09.2021 г. по ч.гр.д. № 45877/2021 г. на СРС, 29 състав, като **ОТХВЪРЛЯ** исковете за цена на топлинната енергия за разликата над **189,39 лв.** до предявения размер от **190,93 лв.**, както и за мораторна лихва върху главницата за дялово разпределение за сумата от **4,23 лв.** за периода от 31.08.2018 г. до 22.07.2021 г.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 1 вр. ал.8 ГПК С. ЯН. П., ЕГН ***** **да заплати** на „Топлофикация София“ ЕАД, ЕИК сумата от **658,84 лв.**, разноси в исковото производство и сумата от **36,60 лв.**, разноси по ч.гр.д. № 45877/2021 г. на СРС, 29 състав.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 3 ГПК „Топлофикация София“ ЕАД, ЕИК **да заплати** на С. ЯН. П., ЕГН ***** , сумата от **7,18 лв.**, разноси в исковото производство, и сумата от **7,18 лв.**, разноси по ч.гр.д. № 45877/2021 г. на СРС, 29 състав.

Решението е поставено при участието на „....., ЕИК 175367099, като трето лице-помагач на страната на „ТОПЛОФИКАЦИЯ СОФИЯ“ ЕАД.

Решението може да бъде обжалвано пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчване на препис на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____